

[Alfred Jensen.]

skattelovsudvalget, giver vi ikke meget for, for den er i virkeligheden intet værd. Hvis regeringspartiet vil have skatterne sat ned, vil jeg tro, at der kan skaffes et flertal her i tinget derfor. Bare man ville komme med et forslag om at nedskrive skatterne betydeligt, kunne der skaffes et solidt flertal derfor, og derfor er det faktisk regeringspartiet og regeringen, der har ansvaret for, at der ikke tages et initiativ, som betyder, at vi får skattelettelse i denne omgang. Landets økonomi er ikke så trang, ikke så snæver, at der ikke er muligheder for at foretage en skattenedsættelse. Det kan lade sig gøre. Og vi vil ved denne lejlighed som ved andre lejligheder påpege det mulige, det rimelige heri og opfordre regeringen til at sætte ind for at realisere de løfter, der i så rigt mål er givet vælgerne.

Løvrigt vil vi naturligvis, når lovforslagene kommer til anden behandling, tage stilling til de problemer, der måtte være fremkommet i forbindelse med lovforslagenes behandling i udvalget.

Søren Olesen: I det foreliggende lovforslag om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten er der sket en forenkling, det må man indrømme, idet man har sammenlagt fire forskellige skatteformer for indkomstskat og to for formueskat. Denne forenkling kan jeg naturligvis hilse med tilfredshed, idet jeg mener, at den burde føres videre på forskellige områder.

Det er jo et spørgsmål, om ikke man må se at finde ud af, hvilken vej man skal vælge: enten at yde børnetilskud direkte og så tage børnefradragene ud af skattelovgivningen eller også at videreføre fradragene i skattelovgivningen. Jeg mener nemlig ikke, at man bør have begge dele, da det kun tjener til at forvirre begreberne. Det er jo sådan med børnefradragene, at de giver størst fordel for de store indkomster og de større skatteydere, medens det for de mindre skatteydere næsten intet betyder, hvorfor man har søgt at give en slags kompensation igennem børnetilskud. Når dette tilskud aftrappes op til 16 000 kr., ligger det i, at jo mere indkomsten stiger, jo større bliver fordelene ved skattelettelsen på grund af børnefradraget, og derfor kan det være berettiget at nedsætte det direkte børne-

tilskud, efterhånden som indtægten stiger. Men man kan vel sige, at når de pågældende så kommer over de 16 000 kr., og særlig når de kommer endnu højere op i indtægten, får de i virkeligheden det allerstørste børnetilskud, skønt det er dem, der mindst har det behov. Derfor synes jeg, at man må vælge enten den ene eller den anden vej. Hvis man gik vejen om ad børnetilskuddene og tog børnefradragene ud af skattelovgivningen, kunne det måske betyde en yderligere forenkling.

Hvad angår den skala, man nu har fundet frem til ved den foreslåede sammenlægning af skatterne, kan jeg ikke nægte, at jeg synes, at den har visse mangler endnu. Der er det ejendommelige ved dette forslag fremfor de fleste andre, vi får forelagt her i tinget, at det har været til en slags udvalgsbehandling, inden det kom til første behandling her i tinget, idet denne skala har været drøftet i skattereformudvalget. Det undrer mig lidt, at man så ikke der har fået rettet visse ting, som jo også nogle af de andre ærede ordførere har omtalt. Jeg tænker især på dette forhold, at der for de mindre indtægter for ægtepar, særlig her i København, sker en mindre skattestigning. Man kan sige, at det ikke er så store beløb, det drejer sig om, men stigningen begynder allerede ved en skattepligtig indtægt på 4 500 kr., og derefter fortsætter stigningen hele vejen, indtil man kommer til 11 500 kr. Nu ved man jo om en del af disse borgere, at det er mennesker, som modtager sociale ydelser; særlig er der mange af dem med mindre indtægter, som figurerer i socialudvalgenes protokoller, og som må søge offentlig hjælp på andre områder, og derfor er det lidt mærkeligt at lave en skala, som pålægger disse skatteydere en mindre skattestigning, som måske for nogles vedkommend må hentes på socialkontoret eller hentes i form af forøget aldersrente, eller hvad det nu kan blive. I det hele taget kan man sige, at der i hele vor skattelovgivning og sociale lovgivning er en mærkbar sammenblanding, idet man på den ene side giver sociale ydelser og på den anden side hvert år forhøjer skatterne for de samme mennesker; det var skønnere med rene linier her, sådan at vi fik et skattefrit fradrag. Hvor stort det skulle være, om det skulle ligge på 5 000 kr. eller oppe i nærheden af